

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1429/2025
02.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Весне Јовановић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв.бр. 303/25 од 22.07.2025. године и Вишег суда у Лесковцу 22Кж2.бр. 70/25 од 05.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца АА - адвоката Весне Јовановић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв.бр. 303/25 од 22.07.2025. године и Вишег суда у Лесковцу 22Кж2.бр. 70/25 од 05.09.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Кв.бр. 303/25 од 22.07.2025. године одбачен је као недозвољен захтев за понављање кривичног поступка окривљеног АА у предмету Основног суда у Лесковцу К бр. 422/23 окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу К.бр. 422/23 од 13.03.2024. године која је потврђена пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж.1 бр. 126/24 од 13.06.2024. године.

Решењем Вишег суда у Лесковцу 22Кж2.бр. 70/25 од 05.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и решење Основног суда у Лесковцу Кв.бр. 303/25 од 22.07.2025. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Весна Јовановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешне примене материјалног права и повреде уставних и конвенцијских права осуђеног, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и предмет врати надлежном суду на поновни поступак и одлучивање пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног, адвокат Весна Јовановић у поднетом захтеву за заштиту законитости означава повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), 9) и 10) ЗКП, које су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје, односно не образлаже се на који начин су нижестепени судови правноснажним решењима учинили означене повреде закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу који се односи на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), 9) и 10) ЗКП нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно и састоји.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног означава и повреде закона из члана 37, 16. и 420. ЗКП и указује на повреду закона из члана 440. ЗКП наводима да је суд засновао одлуку на непотпуном и погрешно утврђеном чињеничном стању.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреде закона из члана 37, 16. и 420. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев

за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Поред изнетог, у захтеву бранилац истиче да су побијаним решењима учињене и повреде члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. и 13. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода.

Међутим, како уз захтев бранилац окривљеног није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, којом је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право или слобода које су зајемчена Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима, то захтев за заштиту законитости и у овом делу, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.